

به نام خدا

یک مکان آشنا، کلاس درس

همیشه و در این برهه ای زمانی بسیاری از دانش آموزان درگیر این فکر می شوند که آیا بهتر نیست به جای صرف زمان در کلاس های درس مدرسه، همان زمان را در خانه به درس خواندن بپردازیم؟ معمولاً یکی از استدلال های این دسته از دانش آموزان این است که با احتساب زمان تلف شده در مسیر رفت و برگشت و همین طور زمان های غیر مفید در کلاس ها و زنگ های تفریح و ... مجموعاً شرکت در کلاس های درسی مدرسه ب مصلحت نیست این گروه معتقدند با رفتن به مدرسه زمان بندی از دست شان خارج می شود و ناچار هستند طبق برنامه ی مصوب مدرسه پیش بروند. مثلاً ممکن است دانش آموز بخواهد سه ساعت شیمی و یک ساعت پیام آسمانی بخواند؛ اما در مدرسه ناچار است یک ساعت شیمی، یک ساعت، فیزیک، یک ساعت ادبیات و یک ساعت عربی بخواند. نظر شما در مورد چنین استدلالی چیست؟

زمان و شرایط درس خواندن

بخشی از استدلال این دوستان درست است. در صورت بُعد مسافت مدرسه تا خانه و با در نظر گرفتن ترافیک های عجیب و غریب شهرهای بزرگ، زمان نسبتاً زیادی در این مسیرها تلف می شود. در کلاس درس هم ممکن است بخش از زمان به بحث غیر درسی اختصاص داده شود و ... اما بخش نادرست استدلال این دوستان این است که شرایط این مقایسه را علمی در نظر نمی گیرند. فرض کنید یک روز به جای رفتن به مدرسه، در خانه مانده اید و سعی دارید به کمک کتاب های درسی و کمک درسی خودتان را با به پای مدرسه پیش ببرید. از همان ابتدا، چیزی حدود یک ساعت و نیم زمان رفت و برگشت را برای خودتان ذخیره کرده-اید. شاید مجموعاً نیم ساعت الی یک ساعت هم مجموع سایر زمان های

تلف شده در مدرسه باشد.

پرسش اینجاست که آیا در خانه، وجود لوازمی مانند کامپیوتر، تلویزیون، رفت و آمدها، تلفن هایی که به صدا درمی آیند و... شرایط را نهایتاً مانند شرایط مدرسه نمی کند؟ (تازه اگر نگوئیم بدتر) مطمئن باشید اگر به مدرسه نروید، از آزادی هایی که به دست آورده اید نهایت استفاده را نخواهید برد. مسأله این جاست که برخلاف آن چه که همیشه ادعا می کنیم، ما ته دل جبر را به اختیار ترجیح می دهیم. در واقع بیشتر دلمان می خواهد باز تصمیم و مسئولیت بر عهده ی کسی جز خودمان باشد. خوب، حالا مدرسه این شرایط را برای شما فراهم می کند و در واقع زحمت فکر کردن و برنامه ریزی را از شما می گیرد. گذشته از این، الزام به سحرخیزی در زمان مدرسه، در نظم و ترتیب یافتن روز بسیار مؤثر خواهد بود. یعنی اگر به خودتان باشد احتمالاً کارها هیچ موقع درست و حسابی انجام نخواهد شد. پس از نظر زمان بندی و شرایط درس خواندن، مطمئن باشید که رفتن به مدرسه و شرکت در کلاس ها به نفع تان خواهد بود.

حضور در محیط

فرض کنید در یک مسابقه ی وزنه برداری، شرایط برای یکی از وزنه بردارها با سایرین متفاوت باشد؛ به این ترتیب که برای بلند کردن وزنه اش وارد یک اتاق در بسته شود؛ و ضمناً هیچ اطلاعی از بقیه ی شرکت کننده-ها نداشته باشد و نداند که آن ها چه وزنه ای انتخاب کرده اند. به نظرتان احتمال موفقیت این وزنه بردار در برابر سایر شرکت کننده ها چقدر است؟ یکی از ویژگی های اجتماعی و روان شناختی انسان، تعریف مفهوم «خود» در برابر «دیگران» است. شاید برایتان جالب باشد که ما حتی شیوه ی راه رفتن مان را

هم در اجتماع و در مقایسه با دیگر افراد یاد می گیریم. اگر کودکی از بدو تولد در یک اتاق در بسته نگهداری شود و فقط در حد نیازهای شوری از او مراقبت شود، راه رفتنش با بقیه ی افراد جامعه متفاوت خواهد بود. در مورد مدرسه و شرکت در کلاس درس هم ماجرا از همین قرار است.

اگر شما اطلاعی از محیط رقابتی خودتان نداشته باشید و اصطلاحاً در «جو» آزمون سراسری نباشید، بخش عظیمی از توانایی های بالقوه تان را نمی توانید بالفعل کنید. قسمت عمده ای از فرایند یادگیری در کنار دیگر دانش آموزها رخ می دهد. خیلی اوقات کمکی که دوست شما در یک مبحث می تواند نسبت به شما انجام بدهد، از عهده ی دبیر و کتاب ها کمک درسی هم خارج است.

گذشته از آن، شما با حضور در کلاس درس و دیدن دوستان تان جز کسب روحیه ی در جمع، کمابیش عیار خودتان را نسبت به بقیه ی رقبای تان تا حدی ارزیابی خواهید کرد. در خانه و در اتاق تان تقریباً نمی توانید بدانید که کجای کار هستید. با این مقایسه هاست که متوجه می شوید در کدام درس باید سریع تر حرکت کنید و سرعت تان در کدام مبحث مناسب است.

پس بهانه ای نیارید و برای حضور مرتب، منظم و جدی در کلاس مدرسه آماده باشید.

نگارش: حامد فرهمند - مشاور تحصیلی

